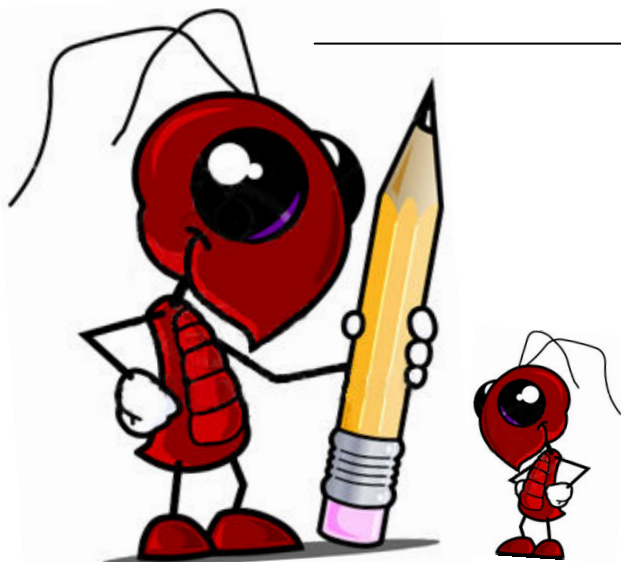

MÁJ / 2011

MRAVENISKO

číslo 9 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbykalska.sk

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.*

*a rodičov detí
triedy Ants.
Ďakujeme !*

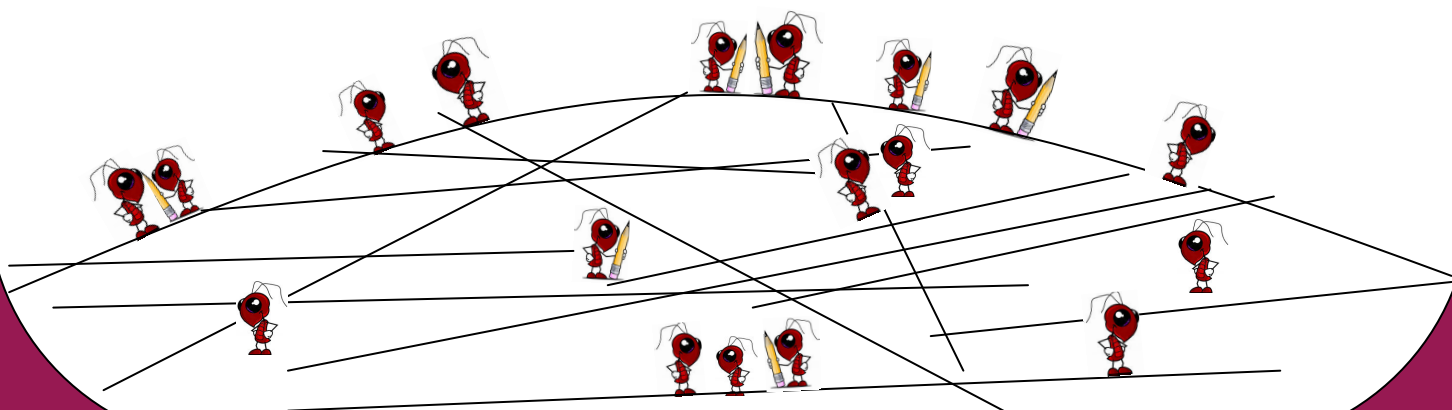
V TOMTO ČÍSLE:

NARODIL SA CHROBÁČIK

ROZHOVOR S MIROM

TVORÍME ELEKTRONICKÉ MAPY

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Návšteva SND 3
- Pohybujú sa plazením 4
- Deň Zeme 5
- Mažoretky 6
- Rozhovor s Mirom 8-9
- Blcha 10

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy
Prispievatelia: Adam Bečvarov, David Elexa, Laura Herbecová, Oliver Karvay, Gregor Kočan, Matej Konečný, Samuel Kostúr, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, Šimon Nahálka, Martin Onufrák, David Ormandy, Karolína Pavlíková, Emma Pongrácová, Oliver Pučík, Emma Sekulová, Róbert Sýkora

Spolupracovali: Soňa Lesáková a Ivana Repová

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

*Milí žiaci, rodičia,
učitelia,*

v našej škole už skoro dva roky stretávam usmievavých žiakov, ktorých väčšina z nás volá „Mravčekovia“.

Ja týchto Mravčekov vôbec neučím, ale môžem vám povedať, že ich už trošku poznám a každý mesiac sa mi podarí sa o nich niečo nové dozvedieť. Spolupracujem s nimi totiž na príprave tohto časopisu, kde je mojou úlohou kontrolovať, či sa v článkoch nenájdu chybičky. Čítam všetky články, ktoré tito usilovní mravčekovia napísali, a tak sa dozvedám, akí vlastne sú, aké majú záľuby a čo všetko uplynulý mesiac videli a zažili. A niekedy sa veľmi čudujem, koľko zaujímavých aktivít stihnú absolvovať.

Chcem vás preto, milí Mravčekovia, veľmi pochváliť, pretože si myslím, že najlepší žiak je taký, ktorý je zvedavý, chce sa o svete dozvedieť čo najviac a pritom zostáva veselý ako vy.

Zároveň sa mi veľmi páči, že o svojich aktivitách vydávate tento časopis, pričom sa učíte spolupracovať s mladšími spolužiakmi z triedy Dots, medzi sebou navzájom, a zároveň aj s dospelákmi - s učiteľmi a rodičmi.

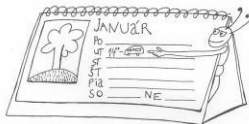
Želám vám, aby vás táto práca bavila a aby ste mali aj v budúcnosti množstvo podnetných zážitkov, pútavých článkov a v nich máličko chýb.

Magdaléna Krchlíková

AKCIE MESIACA

NARODIL SA CHROBÁČIK

30. apríla v sobotu sme boli celá trieda s Vierkou a Mirom na baletnom predstavení - *Narodil sa chrobáčik*. Rodičia nás všetkých priviezli k historickej budove Slovenského národného divadla. Pred fontánou nás už čakal Miro a potom prišla aj Vierka. Keď sme Vierku uvideli, všetci sme sa na ňu od radosti vrhli. Chvíľu sme čakali pred divadlom a pred 11. hodinou sme išli do divadelnej sály. Je krááásna!!!

Potom zhasli svetlá. Pred tým, ako balet začal, rozprával rozprávač. Rozprávač hovoril o svätajánskych muškách, o chrobáčikoch, motýľoch a lienkach. A potom sa začalo samotné predstavenie. Rozprávač ešte potom niekoľkokrát porozprával, čo sa bude v balette diať, ako bude pokračovať dej. Dej bol o tom, ako sa narodil chrobáčik. Keďže sa príbeh začína na jar, aj končí jarou, Vierka nám hovorila, že toto predstavenie hrajú v divadle každý rok vždy len na jar. Herci mali krásne kostýmy, podľa ktorých bolo ľahké uhádnuť, akého chrobáčika predstavujú. Počas baletu hral orchester, ktorý dirigoval dirigent. Vystúpenie sa mi veľmi páčilo. Po vystúpení nás pred budovou divadla už čakali rodičia. Rozlúčili sme sa s Mirom aj Vierkou a išli sme víkendovať.

text: Matej Konečný, ilustrácia: Laura Isabel Lešová, 2. A

NA BALETE V SND

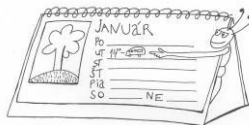

V sobotu sme boli v SND. Predstavenie sa volalo *Narodil sa chrobáčik*. Bol to balet. Napriek tomu, že predstavenie bolo také dlhé, že som skoro zaspal, veľmi ma pobavilo. Pod javiskom bol orchester, ktorý dirigoval dirigent. Predstavenie malo jednu prestávku, počas ktorej sme si oddýchli. Vystupoval tam aj rozprávač, ktorý nám rozprával, čo sa udeje. Vystupovali tam motýle, mravce, lienky, pavúk, svetlušky a iné chrobáčky. Najviac sa mi páčilo, ako oslavovali chrobáčikove narodeniny alebo ako sa chrobáčik zamiloval do lienky. Rozprávač hovoril aj veľa poučných viet, pripomenul nám, že nemáme ubližovať mladším a slabším. Keby sme tam neboli, tak by bol deň určite nezáživný. To predstavenie bolo výborné.

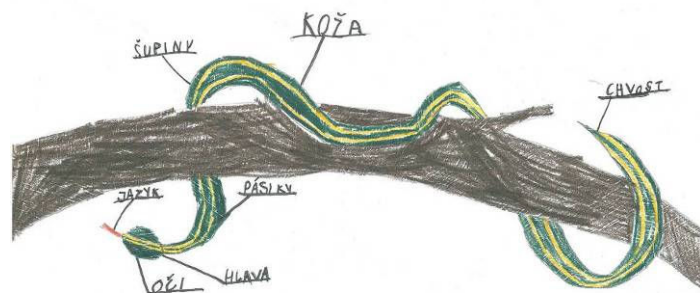
text: Gregor Kočan, ilustrácie: Šimon Nahálka a David Ormandy, 2. A

AKCIE MESIACA

POHYBUJÚ SA PLAZENÍM

V apríli sme si pripravili projekt *Pohybujú sa plazením* – zaoberali sme sa teda živočíchmi, ktorých život súvisí priamo so zemou. Mali sme rozdelené úlohy. Tvorili sme

tri skupiny, podľa toho, ako sa delia plazy: korytnačky, jaštery, hady. Každý písal o inom plazovi. Ja a môj spolužiak Oliver P. sme písali o korytnačke. Ostatní písali o hadoch alebo o jašteroch.

Veľkáčka Júlia priniesla živého hada – užovku. Užovka bola sivá. Júlia sa o svoju užovku aj stará tak, že ju kŕmi a umýva ju. Nakoniec sme sa jej všetci mohli dotknúť.

text: Laura Herbecová, 2. A, ilustrácia: David Elexa, 1. D

IBOBOR

Informatika je môj obľúbený predmet. Vyučuje nás ho pán učiteľ Miro. Na konci apríla, dňa 29. 4. 2011, sme sa zúčastnili celoslovenskej počítačovej súťaže *iBobor*. Súťažili sme v kategórii Bobríci, to sú žiaci 3. a 4. ročníka základnej školy. Správca počítačovej siete Peter a náš Miro nás do súťaže prihlásili, hoci sme len druháci. Bobor je zviera usilovné, inteligentné a čulé. My sme hlavne čulí, niekedy viac než dost' a určite aj to rozhodlo, že nás Miro prihlásil. Musel sa dokonca v deň súťaže premeniť na agenta 007. Peter, čo má na starosti našu počítačovú sieť, neprišiel do práce, pretože bol na konferencii, a tak sa rozbehlo pátranie po linku na súťaž, lebo ho mal len on. Podľa pravidiel súťaže sme sa totiž mali prihlásiť prostredníctvom linku, inak by z našej súťaže nebolo nič. Nakoniec všetko dobre dopadlo, do hodiny sme link získali a pustili sme sa do práce. Mali sme vypracovať 15 otázok – 5 ľahkých, 5 stredne náročných a 5 ťažkých. Na otázkach sme pracovali 40 minút – každý samostatne na počítači. Veľmi nás to bavilo. Prvé miesto v našej triede získal Oliver Karvay a dostal aj medailu. Ako jediný mal plný počet bodov.

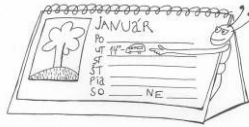
Oliver Pučík, 2. A

MÁJ

- 1. 5. – 20. 5. Príprava časopisu *Mravenisko*
- 11. 5. – Divadlo Clipperton – Cisárovo nové šaty
- 11. 5. – Florbalový turnaj – ŠKD, 1. D a 2. A
- 14. 5. – 20. 5. – Škola v prírode, Demänovská dolina – 1. D
- 20. 5. – Dopravné ihrisko, Petržalka, 2. A
- 30. 5. – Predstavenie folklórneho súboru *Lúčnica* – Istropolis, 2. A

Viac sa o májových akciách našich tried sa dozviete v budúcom čísle.

AKCIE MESIACA

DEŇ ZEME

22. apríla je Deň Zeme. Aby sme svoju Zem mohli spoznať, musíme si ju chrániť. V triede sme si pripravili projekt o zvieratách. Každý z nás si vybral nejaké zviera. Doma sme si hľadali o nich informácie a obrázky v encyklopédiách a s pomocou rodičov aj na internete. Niektorí si obrázky zvierat kreslili aj sami. Potom nám pani učiteľka Ivanka pomohla vybrať najzaujímavejšie vety, ktoré sme si prečítali a prepísali. Petra, naša pani učiteľka angličtiny, nám napísala na tabuľu anglické názvy, ako head, nostrils, eyes, tail, neck, legs a iné. A potom sme si texty s obrázkami vystrihli a nalepili sme si ich na farebný papier. Vyrobili sme obrovský plagát. Texty o zvieratách sme sa naučili naspamäť a prezentovali pred spolužiakmi. Ak ste sa aj vy chceli dozvedieť niečo nové o líške, tučniakovi, býkovi, tigrovi, psovi, chameleónovi, škrečkovi, ligerovi, hrochovi, varanovi, klaunovi očkatom a poníkovi, mohli ste si pozrieť náš plagát, ktorý sme aj pre vás zavesili v školskej jedálni.

Karolína Pavlíková, 1. D

ŽIVOČÍCHY NA PLANÉTE ZEM

Projekt ku Dňu Zeme sme robili so spolužiakmi, aby sme sa dozvedeli viac o niektorých zvieratách žijúcich na našej planéte. Ja som prezentoval býka, lebo si ho vybral môj kamarát Paľo a pridali sa aj Robo. Ostatní spolužiaci prezentovali tieto zvieratá: býka, varana, psa, škrečka, tučniaka, rybu – klauna očkatého, ktorého určite všetky deti poznajú ako Nema, hrocha, tigra a pre mňa dovtedy neznáme zviera ligra. Ako som sa neskôr dozvedel liger je kríženec leva a tigrice. Informácie o zvieratách sme hľadali na internete a v encyklopédiách. Našli sme tam zaujímavosti zo života zvierat a obrázky, ktoré sme potom doniesli do školy. Potom sme informácie a obrázky vystrihovali a nalepovali na farebné papiere. Ja s Robom a Paľom sme použili červený papier na náš projekt o býkovi. Nie preto, že si všetci myslia, že býk reaguje na červenú farbu, ale preto, že sa nám jednoducho červená farba páči. Ako sme sa dozvedeli, býk v aréne reaguje na pohyb toreadora. Keď sme mali obrázky a texty k nim nalepené na papieri, projekty sme prezentovali pred ostatnými spolužiakmi. Po prezentácii sme dostali od pani učiteľky Ivany odmeny. Niektorí dostali príviesok na kľúče a niektorí vajíčko s prekvapením. Najviac sa mi páčilo, ako sme projekt prezentovali, lebo som sa dozvedel veľa zaujímavostí aj o iných zvieratách. Teším sa na ďalší projekt.

Martin Onufrák, 1. D

ZÁĽUBY

PERLY

Perla je malá lesklá guľka, ktorá vznikla vo vnútri morskej ustrice, ktorú voláme perlorodka. Právě perly sa rodia vo voľnej prírode v mori alebo oceáne. Stačí, že sa do správnej perlorodky dostane zrnko piesku alebo nečistoty a perlorodka začne obaľovať toto zrnko lesklou hmotou. Z nej sa po čase vytvorí perla. Takéto prírodné perly vyrastajú na ďalekých ostrovoch v Tichom oceáne. Prírodné perly sú veľmi vzácne. Preto ľudia už dávno prišli na to, že sa dajú perly odchováť aj v morských perlových farmách. Sú to kovové klietky položené v plynkej morskej vode, v ktorých sú nasadené perlorodky. Perly vznikajú podobne ako vo voľnej prírode, ibaže zrnko piesku do ustrice neunikne samo, ale ho tam zavedú ľudia na farme. Po čase ustricu otvoria a vyberú novú perlu. Takto sa perly pestujú hlavne v Japonsku, Číne a Vietname a po celom Tichomorí. Čím je perla guľatejšia a väčšia, tým je vzácnejšia a drahšia. Najmenšie perly sú o niečo väčšie ako zrnko hrubšieho piesku a tie najväčšie majú priemer aj 2 centimetre. Tie sú však veeeeeeľmi, veeeeeeľmi drahé. Najčastejšie sú perly bielej perleťovej farby, ale sú aj žlté, oranžové a dokonca tie najvzácnejšie až čierne. Ľudia v minulosti verili, že perly majú liečivé vlastnosti. Niektorí domorodci verili, že perly sú slzy mora. Dnes sa perly chovajú len pre peniaze a na obchod. To je škoda, ako slzy mora sa mi páčili oveľa viac.

Emma Sekulová, 2. A

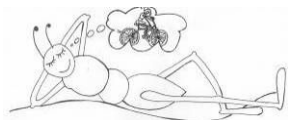
MAŽORETKY

Viete o tom, že vystúpenie mažoretiek je tiež druh športu? Ľudia si myslia, že mažoretky pochodujú na dychovku. Tak to bolo dávno, ale teraz trénerky pripravujú tanečné choreografie na modernú hudbu. A mamička mi povedala, že mažoretky vznikli v Amerike. Kostým mažoretky pozostáva zo šiat alebo sukne a saka. Na nohách sú silonové pančuchy a čižmy. Mažoretky môžu mať rôzne farby kostýmov. Mne sa najviac páči kostým, v ktorom som vystupovala na májovici v Ivanke pri Dunaji. Mažoretky používajú paličky, ktorými točia, niekedy stužky a tie najšikovnejšie mažoretky vyhadzujú paličky až do výšky 8 metrov. Všetky mažoretky by mali mať dlhé vlasy, aby im trénerka mohla urobiť zapletané vrkoče. Na hlave nosia mažoretky lodičku, ktorá sa pripevní sponkami vo farbe lodičky. Mažoretka, ktorá je vpredu a v strede sa nazýva princípálka. Ostatné dievčatá pochodujú podľa nej. Ja som bola princípálka, keď som bola mažoretka v škôlke, vtedy som mala 5 rokov. Trénovala nás naša pani riaditeľka Katka. Teraz navštevujem súbor ARIELA a voláme sa Slniečka. Naše vystúpenia bývajú väčšinou vonku, niekedy vo vnútri. Raz sme boli vystupovať aj v televízii. Trénerka Evička nám stále hovorí, že mažoretka musí byť najmä usmievavá, zodpovedná, milá. Veľmi sa teším na letné sústredenie. Ak budem veľa trénovať, stane sa zo mňa *cheerleaderka*. Veľmi sa mi páčili *cheerleaderky*, ktoré som videla na hokejových majstrovstvách sveta s mojím tatinom.

Emma Pongrácová, 1. D

ZÁĽUBY

FUTBAL

Zo všetkých záľub, ktorým sa venujem, ma najviac baví futbal. Od 6-tich rokov hrám za futbalový klub INTER BRATISLAVA. Od Majstrovstiev sveta vo futbale, ktoré boli minulý rok v Afrike som sa začal viac zaujímať o techniku tohto športu. Najviac sa mi darí v pozícii stredného obrancu. Mojou úlohou je obraňovať družstvo tak, aby nám protivník nedal gól. Mojmým najlepším kamarátom na futbale je Andrejko, ktorého poznám ešte zo škôlky. On je výborným útočníkom. Tento rok trénujeme každý pondelok a štvrtok, ale od budúceho roka ma čakajú tréningy 4-krát do týždňa. Naším poznávacím znamením je dres: žlté podkolenky, čierne trenírky a žltočierne tričko. A, samozrejme, kopačky. Na zápase, ktorý býva cez víkend, sa nám podarí niekedy vyhrať a inokedy zas prehrať. Nevadí mi, keď prehráme, lebo mám radosť, že som si dobre zahral. Ale výhra poteší! Možno raz bude zo mňa futbalista.

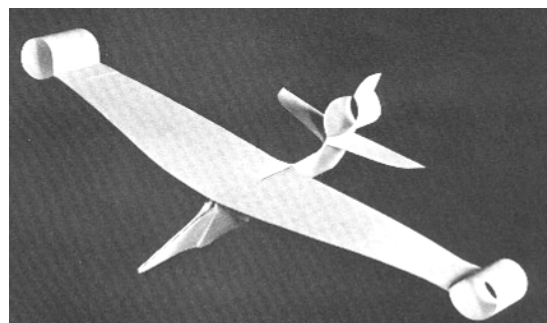
Róbert Sýkora, 1. D

PAPIEROVÉ LIETADLÁ

K mojim záľubám okrem MHD, o ktorej som už do časopisu písal, patrí aj záľuba v skladaní papierových lietadiel. Preto o nich píšem. V hlave som si vytvoril *ideu*, že budem predávať papierové lietadlá. Trochu bláznivé, však? Ale nerobím si žarty. Hoci som to nikomu nepovedal, myslím to vážne. (Ale teraz skutočne vážne. Nepovedal som to ani rodičom!) Toto je prvé tajomstvo, o ktoré sa s vami delím vďaka tomuto časopisu. Ale prejdem k niečomu, čo nie je tajomstvo. Raz som postavil lietadlo, čo síce veľmi nelietalo, no bolo dlhšie ako ja sám. Meralo 193 cm, čo je o asi 65 cm viac, ako meriam ja (alebo možno menej, lebo som vyrástol). Možno vás bude zaujímať, kde som zohnal taký veľký papier. Nezohnal, vyrobil som si ho. Jednoducho som zlepil 32 ks papiera formátu A4 ($8 \times 4 = 32$). Minul

som na to 3 lepiace pásky. A keď sa mi minula tretia páska, vyrobil som si aj tú. Na obyčajný papier som dal lepidlo a nalepil som ho – taká domáca HAND-MADE lepiaca páska. Papierové lietadlá mám rád preto, lebo nepoznám inú papierovú vec, ktorá by vedela lietať lepšie ☺. Existujú aj majstrovstvá v skladaní papierových lietadiel. A to súťažia iba dospelí. Takže papierovým lietadlám sa venujú aj dospelí.

Oliver Karvay, 2. A

ROZHOVOR

ROZHOVOR S MIROM

Spoločlivý, nápaditý a rýchly. Takmer vždy má dobrú náladu, je výborný tímový hráč, komunikuje diplomaticky. Je kamarátsky, no ak treba, vie byť aj prísny. Učiteľ angličtiny a informatiky v SZŠ na Bajkalskej ulici – Miro Rapant.

Ktorý predmet v škole bol tvoj obľúbený a ktorý si nemal rád?

Mojimi najobľúbenejšími predmetmi boli vždy jazyky. Ruský a anglický. Na gymnáziu som si neskôr obľúbil aj informatiku. A ktorý som *nemusel*? Zo všetkého najviac sa mi protivila *telina*, pretože som mal pár kíľ navyše. Teraz bez športu neviem existovať... Tomu naozaj nerozumiem.

Aký si bol, keď si bol druhák ako my?

Ha-ha, to už bolo dávno... na to by vám najlepšie odpovedala moja pani učiteľka. No spomínam si, že som bol relatívne bezproblémové dieťa. Ak by som sa mal porovnať k vám, mravcom, tak som bol pracovitý ako David, zodpovedný ako Júlia, vytrvalý ako Emma, občas neposedný ako Gogo, *ukvákaný* ako Šimon Nahálka a vyzeral som celkom ako Kost'o.

Čím si chcel byť, keď si bol malý?

Vždy som chcel byť učiteľom. Už od prvého dňa v prvom ročníku základnej školy. Bol som zaľúbený do pani učiteľky Edity, a vždy som chcel byť taký múdry ako ona. Akurát, každý týždeň som chcel učiť niečo iné.

Prečo si sa rozhodol učiť práve angličtinu a informatiku?

Pretože som chcel robiť to, čo ma skutočne baví. Keď sa to podarí aj vám, zistíte, že je

to úžasný pocit. To ale neznamená, že budete všetci od rána do večera sedieť za počítačom, prípadne kresliť *levely* 😊.

Ako dlho učíš na našej škole? Ktorý predmet učíš radšej? Angličtinu alebo informatiku?

Na našej škole učím od jej vzniku – teda druhý rok. Nerozlišujem, ktorý predmet učím radšej. Oba predmety sú mojou *srdcovkou* a verím, že aj vy máte oba predmety, ktoré vás učím, rovnako radi. (Škoda, že na angličtine nie sme stále za počítačmi, však?)

Aké máš záľuby? Čo najradšej robíš vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rád cestujem, športujem, jem, behám, *bruslím*, plávam, chodím po horách, počúvam hudbu no najmä, voľný čas trávim s ľuďmi, na ktorých mi záleží. V zime, počas dlhých zimných večerov si rád pozriem ťažký film alebo prečítam noviny, samozrejme tie, čo sú *online*.

Máš teda rád cestovanie. Ktoré krajiny by si chcel navštíviť?

Cestovanie je mojou vášňou. Doposiaľ mi najviac učarili Britské ostrovy a Rumunsko. Raz by som chcel cestovať okolo celého sveta, no najradšej by som videl Rusko, Indiu a Čínu.

ROZHOVOR

Koľkokrát si bol v Anglicku ? Ktorá časť Veľkej Británie sa ti najviac páčila?

Do Anglicka chodím pravidelne. Už ani nepočítam, koľkokrát som tam bol. Najviac sa mi páči Severné Írsko, tam som prežil nezabudnuteľné dva roky, no veľmi pôsobivé je aj Škótsko. Na Britských ostrovoch ma celkovo fascinuje najmä príroda, svojou jedinečnou, sýtozelenou farbou.

Rád si pochutnávaš na špecialitách krajiny, ktorú navštíviš? Čo a kde ti doteraz najviac chutilo a aké jedlo je tvoje najobľúbenejšie?

Milujem jedlo, jem stále a veľa. A strašne rád. Zo všetkého mám najradšej špagety

s morskými plodmi a cesnakom, kura, ryby, všetky polievky sveta – okrem držkovej ☺ a nadovšetko milujem olivy. Pre ne som ochotný sa vzdať aj špagiet, aj kuraťa, aj tých rýb! Snívam o dni, kedy si budem môcť kúpiť olivovú zmrzlinu.

Je niečo, čo by si veľmi chcel dosiahnuť, ale zatiaľ sa ti to nepodarilo, alebo si si na to nenašiel dost času?

Áno. Z časti som už na túto otázku odpovedal – rád by som cestoval, okrem toho je mojím snom napísať učebnicu pre deti, naučiť sa nemecky, zabehnúť bratislavský polmaratón a vystúpiť na Kriváň. Okrem toho, chcem, aby ste úspešne zmaturovali, ale to je už náš spoločný, zatiaľ ešte veľmi vzdialený cieľ.

Ďakujeme za rozhovor!

Otázky pripravili Júlia Moncmanová a David Ormandy, 2. A

ZAZNELO NA VYUČOVANÍ

Keď sme boli na výstave Kaleidoskop – vedecká hračka, chlapci boli viac nadšení všetkým, čo sa tu dalo vyskúšať ako dievčatá.

V zápale hry hovorí Oliver P. nadšene: - Toto je zážitok na celý život.

Laura: – Čo akože?

Oliver: – To, že sme tu, predsa!

Keď sme odprezentovali svoje príspevky v projekte „Pohybujú sa plazením“, mohli sme chytiť do ruky užovku vodnú, ktorú nám priniesla ukázať Júlia z triedy Unicorns.

Práve, keď hladkala užovku dvojica, v ktorej bol Oliver P., z niektorej lavice sa ozvalo:

– Je to chlapec alebo dievča?

Júlia: – To je samička.

Oliver pohotovo: – Tá bude teda určite poriadne agresívna!

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

KORYTNAČKA

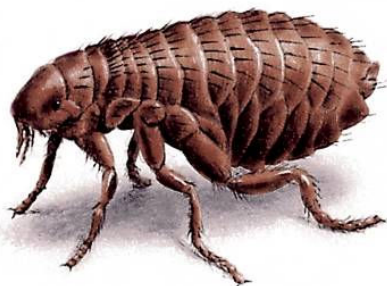

O korytnačke som sa rozhodla písať preto, že je to moje obľúbené zviera. Korytnačka je plaz. Poznáme korytnačky sladkovodné a morské. Majú radi teplo, neprežijú v chlade. Korytnačka sa živí čerstvou trávou, ovocím, zeleninou, kôrou, ale aj malými živočíchmi. Veľkosť panciera určuje ich vek. Každá korytnačka musí v zime spať. Korytnačky prospia šesť mesiacov. Mladé korytnačky majú zelenkastý pancier a staršie hnedý až čierny. Najväčšia suchozemská korytnačka vážila 318 kg a jej pancier bol dlhý 1 meter a 40 centimetrov. Zatiaľ najstaršia korytnačka mala 152 rokov. Toto zviera je symbolom pomalosti. Za jednu hodinu prejde zhruba 300 metrov. Korytnačky sú nemé, ale dokážu odhryznúť ľudský prst.

Laura Herbecová, 2. A

BLCHA

Je to veľmi malý živočích. Blcha má šesť nôh. Zdá sa mi, že má podobný chrbát ako mravec. Vzhľadom na svoju veľkosť je to najlepší skokan na svete. Vie vyskočiť do výšky 18 cm a do dĺžky 25 cm. Poznáme blchu ľudskú a blchu psiu. Blchy sa vyskytujú takmer na celej zemeguli. Živia sa ľudskou alebo zvieracou krvou. Ak blcha uštipne človeka, urobí sa mu na tom mieste červený flak, a potom to veľmi svrbí. Nevieť však ako veľmi, ešte som blchu nemal. Keď sa niekto veľmi škriabe a ošiva, zvykne sa hovoriť: „Čo ťa blšky štípu? Aj starkého kocúr Murko doniesol domov blchu v kožuchu.“ ☺

Gregor Kočan, 2. A

MÔJ BUDÍČEK WENDY

Wendy je môj malý psík. Je to Yorkshirský teriér. Bude mať päť rokov. Wendy je veselá a milá. Chodievam s ňou von na prechádzku. Rada naháňa mačky. Je veľmi zvedavá. Keď jej hádžem loptičku, vždy mi ju donesie späť. Každé ráno ma budí, aby som nezaspal do školy. Budí ma aj v sobotu a v nedeľu. Musím jej vysvetliť, že cez víkend do školy nechodím.

Samuel Kostúr, 2. A

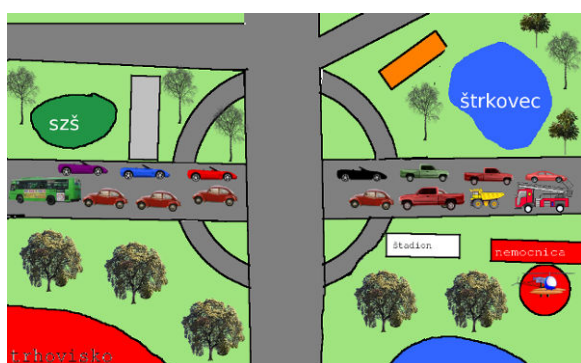
A VŠELIČO INÉ ...

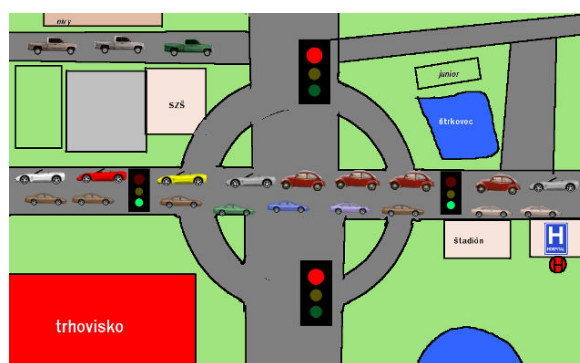
VASTIVEDA NA INFORMATIKE

V 1. ročníku sme boli na hodine vlastivedy na vychádzke. Poznávali sme okolie školy. Vedeli sme, že naša škola je na Bajkalskej ulici číslo 20. Naučili sme sa názvy aj ďalších ulíc. Na Bajkalskej je aj Štrkovecké jazero, ku ktorému sme sa vybrali. Od jazera bolo vidno *Kukuricu*, ktorá bola kedysi najvyšším domom v Bratislave. Nám sa to meno zdalo smiešne – je to vlastne prezývka tej budovy. Vierka nám ukázala Zimný štadión V. Dzurilu, bielu nemocnicu s červeným krížom. Neskôr sme do „slepej“ mapy zakreslili všetko, čo sme si pamätali. Tento rok sme si to všetko zopakovali a zakresľovali do podrobnejšej mapy. Po toľkom trénoch som už na informatike vedel sám nakresliť celé okolie školy v programe Tux Paint, hoci som ju nestihol namaľovať celú. Každý robil vlastnú mapu. Na konci hodiny sme každý tú svoju poslali rodičom. Päčia sa vám?

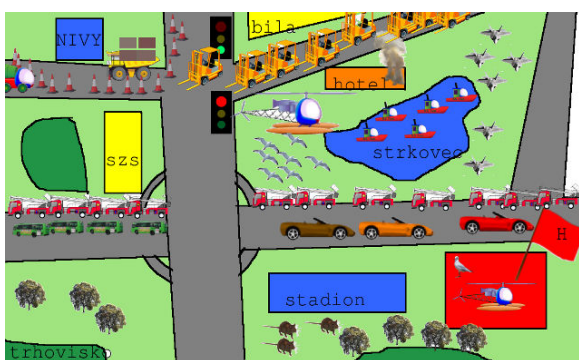
Adam Bečvarov, 2. A

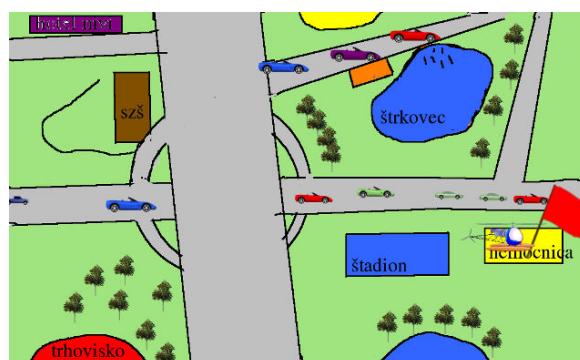
David Ormandy 2. A – 1. miesto

Oliver Karvay 2. A – 2. miesto

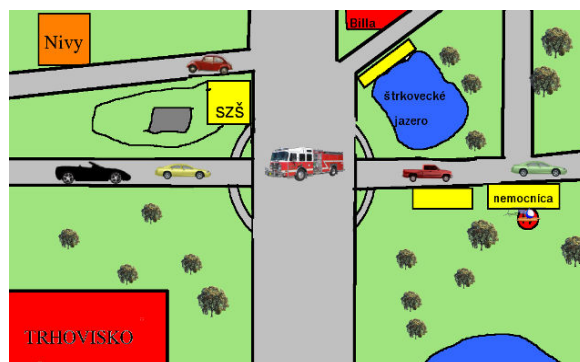
Leo Mohňanský 2. A – cena za detaily

Laura Kupková 2. A – 2. miesto

Šimon Nahálka 2. A – 3. miesto

Branislav Hitzinger 2. A – 3. miesto

O SMUTNEJ LENTILKE

Laura K.